

Podrobný profesní životopis kandidáta z oblasti audiovize

Profesní životopis bude zveřejněn na webu Fondu.
Neuvádějte citlivé osobní údaje své ani blízkých osob.

jméno a příjmení kandidáta	Kateřina Kačerovská	
profesní zkušenosti (v případě potřeby přidejte řádky)		
zaměstnavatel (firma/organizace/instituce apod.)	stručný popis pozice	od—do
OSVČ	Dramaturg pro hrané, animované a studentské filmy	2009 - dosud
Česká televize	Externí dramaturg pro animované, dětské a vzdělávací pořady	2010 - dosud
Česká televize	Expert Filmového centra	2012 - dosud
FAMU	Vyučující na katedře FAMU International	2022 - dosud
Athens International Children's Film Festival	Tutor programu ATHICFF for Professionals Scriptwriter's Playground	2024
BFILM, Negativ	Scenárista celovečerního dětského filmu <i>Mazel a tajemství lesa</i> r. Petr Oukropec	2017 - 2021
Týdeník Respekt	Filmový recenzent	2009
Morula sro.	Autor, režisér a výtvarník dokumentárního a webového projektu <i>Porodní plán</i>	2006 - 2009
Fresh Film Fest	Kurátor sekce Theatre Optique zaměřené na studentskou animaci a experiment	2006 - 2009
Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary	Expert pro předvýběr filmů	2000 - 2001
Film a doba	Recenzent a autor článků	1998 - 1999
vzdělání (v případě potřeby přidejte řádky)		
název školy/instituce apod.	obor/název kurzu apod.	od—do
Filosofická fakulta Masarykovy univerzity Brno	Filmová věda a Divadelní věda	1996 - 1999
Filosofická fakulta Univerzity Karlovy Praha	Filmová studia	1999 - 2006
Université Paris 8 Vincennes/Saint-Denis Paris	Stáž Erasmus	2001
Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění, Praha	Katedra animace	2004 - 2009

Script Circle, Berlin

Scénáristický workshop

2018

Koncepce kandidáta pro radu Státního fondu audiovize pro poskytování podpory animovaných audiovizuálních děl a videoher

Kateřina Kačerovská

Tvrzení, že **animace je národní poklad**, velmi dobře vystihuje situaci: Je to něco nesmírně cenného, o co musíme dbát. A také k tomu sami přispět - ne pouze obdivovat úctyhodnou tradici.

Už osmdesát let **patří české animované filmy k světové špičce** a tvůrci jako Jiří Trnka, Jan Švankmajer a mnoho dalších k základním pojům filmové historie. České animované filmy a seriály jsou zároveň **zásadní součástí našeho dětství**, která formuje vkus, morálku a přináší radost. Animace v sobě spojuje, co často považujeme za silné stránky naší národní povahy - nápaditost, zručnost a múzičnost. Vznik specializované rady zaměřené na animaci a příbuznou oblast videoher proto velmi vítám.

Pro tvůrce - i pro členy rady – je to **velká příležitost i velká výzva**. Přichází ve chvíli, kdy je česká animace na vzestupu, uznávání autoři jsou na vrcholu tvůrčích sil, je tu silná střední generace i množství pozoruhodných mladých tvůrců. Uměleckou kvalitu potvrzují stabilní úspěchy na mezinárodních festivalech a filmové ceny. Co je méně jednoznačné, je povědomí o těchto kvalitách u širší veřejnosti a míra diváckého dosahu. **Distribuční podmínky i samotná role filmů a dalších audiovizuálních děl se změnila**, vše je mnohem dostupnější a zároveň se snadno ztratí v moři jiného „obsahu“. To může ještě akcelarovat s rozvojem umělé inteligence. Kromě samotné finanční podpory proto vidím roli rady SFA pro animaci a videohry i v přemýšlení o tom, jak přivést tuto unikátní oblast audiovizuálního umění blíže divákům.

Za hlavní priority pokládám jednak **podporu mimořádných tvůrčích počinů a osobností**, které přinášejí prestiž a inspiraci celému oboru, a jednak **zaměření na kvalitní díla, která mají divácký potenciál**, nebo jej mít mohou. Animace je příklad toho, že široká popularita a umělecká náročnost se nevyklučují, zejména (ale nejen) pokud jde o tvorbu pro děti. Je to trend v současné světové animaci a pro českou animovanou tvorbu to bylo typické vždy, jak dokládá tvorba Jiřího Trnky, Břetislava Pojara, Karla Zemana a řady dalších. Animace – i videohry, jako mimořádně dynamický a „mladý“ obor - je ale z principu **i místo vyzývající k experimentům**, neboť tvůrci nesnímají realitu, ale od základu ji vytvářejí. To je další směr, který považuji za velmi důležitý, protože inovace a nové cesty mají kromě své vlastní působivosti i elektrizující vliv na celé odvětví.

Práci v radě vnímám především jako **možnost se ptát**. A oblast, kde bych chtěla klást otázky (tvůrcům i sobě) je příběh. Příběh je věc, která mě fascinuje a která je středem mé práce jako dramaturga, autora i učitele – Jak vyprávět příběh? Proč jsou některé tak neodolatelně poutavé? A co jimi vlastně sdělujeme? Když čtete scénář (prohlížíte storyboard, díváte se na animatik atd.), vyvstávají vám v hlavě otázky. Ne na všechny přijde odpověď. To někdy může být záměr a někdy chyba. Jde nejen o otázky typu Proč?, ale také Jak? nebo Co kdyby...? Tytéž otázky pak většinou napadají i diváky, ale na rozdíl od nich, rada se může ptát. A možná i poradit – jak její název ostatně sugeruje.

Soustředit bych se chtěla zejména na scénář, který má v animaci výrazně jinou roli než je obvyklé v hraném filmu. Pracuje jinak s tempem, podobou dialogů, expresivitou postav, délkou scén a řadou dalších věcí. Kromě toho výsledná podoba filmu vzniká vlastně ještě před natáčením, ve storyboardu a animatiku, a během výroby je už vše zaměřené na náročnou a komplexní práci na samotné animaci. Každá tato další fáze je tak komplikovaná a detailní (už storyboard představuje desítky až stovky obrázků), že dělat jakékoliv zásahy znamená obrovskou práci navíc. To na scénář – který je vždy sám o sobě velmi komplexním dílem – u animovaného filmu klade specifické nároky. **Scénáristů**

specializujících se na animovaný film je přitom relativně málo, zejména ve srovnání s množstvím vynikajících režisérů, animátorů a výtvarníků, což podle mého názoru souvisí s nedostatkem příležitostí. To se může projevit hlavně u celovečerních filmů nebo seriálů, neboť krátké filmy mohou mít i velmi volnou, pocitovou či jinou nenarativní strukturu (a režiséři si je často píšou sami), zatímco delší stopáže musí mnohem více respektovat principy dramatického příběhu, ale stále v rámci toho, co potřebuje animace. Celovečerní filmy a seriály jsou zároveň velmi často **určené dětem** – publiku, které si svou zkušenost s audiovizuálními díly teprve tvoří, a nároky na vypravěčskou úroveň tak mají ještě zcela jinou váhu a vliv.

Jako dramaturg se v projektech vždy zaměřuju na jejich silné stránky a hledám způsoby, jak je co nejvíc podpořit. Dialog přitom vnímám jako pracovní nástroj i jako tvůrčí proces. A stejný pohled bych chtěla uplatnit jako člen rady.

V Praze 26. 1. 2025

Kateřina Kačerovská